

Omzetten levenslooptegoed in lijfrente

Grote ogen zette ik op toen ik het onderwerp las van de brief van Frans Weekers van 11 juli 2013: Fiscale toezegging omzetting levensloop in lijfrente. Gaat het dan eindelijk toch nog gebeuren? Ik hoop hier al een tijdje op. Maar voordat ik de bank belde om mijn uitstaande levenslooptegoed over te hevelen naar mijn lijfrentespaarrekening heb ik toch eerst maar even verder gelezen. Eén grote teleurstelling. De hoop die ik koesterde over een geruisloze omzetting werd keihard de grond in geboord. Weekers blijkt helemaal niet van zins te zijn om op welke wijze dan ook een tegemoetkoming te verlenen voor omzetting van het levenslooptegoed in een lijfrente. De brief laat wat dat betreft niets aan duidelijkheid te wensen over.

In zijn brief aan de Eerste Kamer beschrijft Weekers twee varianten om tot een omzetting van het levenslooptegoed in een lijfrentevoorziening te komen. Er kan beperkt of onbeperkt fiscaal geruisloos worden omgezet. Bij de beperkte omzettingmogelijkheid beschrijft Weekers de moeizame route die het levenslooptegoed via de werkgever zou moeten doorlopen om binnen de fiscale begrenzings van het lijfrenteregime te verworden tot een lijfrenteaanspraak. Veel te ingewikkeld! Onuitvoerbaar! Geen werkgever die zich hiervoor leent! Zomaar wat gedachten die bij mij opkwamen. Gelukkig ziet Weekers dat zelf ook in en raadt hij deze variant af.

Dan de onbeperkte omzettingmogelijkheid. Als we deze variant platslaan, komt het er in feite op neer dat slechts het fiscale etiketje wordt gewijzigd. Levensloop wordt lijfrente. Lekker simpel. Waar moet ik tekenen?

Helaas, helaas. Ook deze variant verwijst Weekers min of meer naar de prullenmand. Het kost namelijk geld. Veel geld. Wel € 625 miljoen als de helft van de levensloopsparenders van de omzettingmogelijkheid gebruikmaakt. Ik hoor het u denken: hoezo dan? Het opgebouwde tegoed was al fiscaal gefacilieerd en blijft dat ook. Dat gaat toch met gesloten beurzen? Waar zit hem dan het verlies voor de overheid in?

Als de helft van het aantal deelnemers aan de levensloopregeling in plaats van het overgangsrecht kiest voor omzetting in een lijfrente derft de overheid hier blijkbaar, aldus Weekers, € 500 miljoen mee. Omdat lijfrentetermijnen na het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd ook nog een lager worden belast (lees: er wordt in de eerste twee schijven geen AOW-premie meer berekend), levert dit nog eens een extra derving op van € 125 miljoen.

Ik zet grote vraagtekens bij deze cijfers. Daar zouden best eens kritische vragen over mogen worden gesteld. Een deugdelijke onderbouwing vind ik in de brief in ieder geval niet terug. Maar zelfs als deze bedragen kloppen, dan nog is er een mouw aan te passen. Op dit moment kan ik namelijk nog onverkort 12% van mijn loon storten op mijn levenslooprekening. Mijn ruimte voor lijfrenteaftrek is veel, veel beperkter. Als de wetgever zou bepalen dat na gebruikmaking van de omzettingmogelijkheid niet langer kan worden gestort op de levenslooprekening, dan weet ik zeker dat het budgettaire beslag veel kleiner is dan de genoemde € 625 miljoen, ja, misschien zelfs wel positief uitvalt.

Behalve budgettaire bezwaren heeft Weekers ook principiële bezwaren tegen de onbeperkte omzettingmogelijkheid. Het kabinetsbeleid is immers gericht op langer doorwerken. Op zich kan ik dat beleid zien, maar het argument is inmiddels wel wat sleets. Want we vergeten gemakshalve dan even de groeiende werkloosheid, zeker ook onder jongeren. Ouderen moeten langer een werkplek bezet houden, opdat jongeren zich

thuis kunnen vervelen. Kabinetsbeleid? Ik mag hopen van niet. Plaatsmaken zou volgens mij juist bevorderd moeten worden. De mogelijkheid om levenslooptegoeden om te zetten in lijfrenten draagt hieraan bij.

Kortom, zowel op het budgettaire argument als op het principiële argument valt wel wat af te dingen. Met een beetje goede wil moet het toch mogelijk zijn om de omzettingmogelijkheid van levenslooptegoed in de wet te krijgen? Van het Kabinet hoeven we zo te lezen echter niet veel te verwachten. Gelukkig heeft de Tweede Kamer ook het recht van initiatief. Welke politicus pakt de handschoen op?

17 juli 2013 90 keer bekeken

Auteur: Stam, Ruben

Ruben Stam is als fiscalist en pensioenjurist werkzaam bij het Fiscaal Juridisch Adviesbureau van Nationale-Nederlanden. In die hoedanigheid adviseert en informeert hij adviseurs en hun klanten over, onder andere, fiscale en juridische ontwikkelingen rondom financiële producten, zoals (dga-)pensioen, lijfrenten, hypotheek en ontslagvergoedingen. Naast deze werkzaamheden treedt hij op als docent of spreker op congressen. Ook verschijnen van zijn hand regelmatig fiscale en juridische publicaties over de genoemde onderwerpen.

Bron: <http://pleinplus.nl/-/omzetten-levenslooptegoed-in-lijfrente?doAsUserId=3iXS7tJmdwE%3D>